

АНГЕЛ КАРАЛИЙЧЕВ
НАЙ-СТАРАТА ПРИКАЗКА НА
СВЕТА
ЕГИПЕТСКА НАРОДНА
ПРИКАЗКА

chitanka.info

Тази приказка е записана върху папирус в древния Египет преди близо четири хиляди години. Тя е най-старата народна приказка. Преведена от древноегипетски на руски език. Преводът е направен от И. С. Кацнелсон и Ф. Х. Менделсон. Озаглавена е „Лъвът и мишката“ и напомня много приказките на някогашния елински роб Езон, но е хиляда и петстотин години по-стара от тях. Книгата, в която е напечатан руският превод, носи заглавие „Фараонът Хуфу и магьосниците — приказки, повести и поучения от древния Египет“.

Живял някога в планината един могъщ лъв. Той ходел всеки ден на лов и планинските животни се страхували от него.

Веднъж лъвът срещнал една пантера. Цялата ѝ кожа била изпокъсана, а коремът ѝ висял на парцали. От много рани тя била нито жива, нито мъртва. Лъвът я попитал:

— Какво е станало с тебе? Защо ти е изпокъсана кожата? Кой ти е изподрал корема?

Пантерата му отговорила:

— Човекът.

— Какво е туй човек? — повторно я запитал лъвът.

— Човекът е най-хитрото нещо — отвърнала пантерата. — Да не му падаш никога в ръцете!

Наежил се лъвът срещу човека, но затаил злобата си и тръгнал да го търси.

По пътя си той срещнал едно магаре и един кон. Около техните муцуни били замотани юзди с железни пръчки между зъбите.

— Кой ви е вързал тъй? — попитал лъвът.

— Нашият господар, човекът! — отговорили добичетата. Лъвът рекъл учудено:

— Нима човекът е по-силен от вас! Конят и магарето отговорили:

— Той ни е стопанин. Няма нищо по-умно от човека. Никога да не му падаш в ръцете!

Още повече се наежил лъвът срещу човека и отминал коня и магарето.

Насреща му се задали волът и кравата. Рогата им били заострени, ноздрите им — продупчени, а върху вратовете им тегнел

хомот. Лъвът попитал кой ги е докарал до такъв ред, а те му отговорили, че тая работа е сторена от техния господар — човекът.

Отминал лъвът по-нататък и срещнал мечката. Ноктите ѝ били отрязани, а зъбите — извадени. Лъвът я погледнал и викнал:

— Кажи ми, и от тебе ли е по-силен човекът?

— По-силен е! — отвърнала мечката. — Аз бях ратайкиня на един човек. Веднъж той ми рече: „Наистина, ноктите ти са много дълги, пречат ти на яденето. А пък зъбите ти са много слаби и не ти дават да похапнеш каквото искаш. Позволи ми да ги извадя и ще ти донеса два пъти повече храна, отколкото съм ти давал досега!“ Аз склоних да ми изкара зъбите. Но той, като ми взе зъбите и ноктите, нагребва пясък, хвърли го в очите ми и побягна. А пък аз с нищо не можех да го задържа.

Още повече се разгневил лъвът. Той напуснал мечката и тръгнал да търси човека.

Но скоро съзрял втори лъв прищипнат от едно планинско дърво. Разцепеният отгоре ствол на дървото бил ухапал лапата на лъва и той се мъчел, защото не можел да я измъкне и да побегне.

Лъвът, който пристигнал, попитал:

— Как си попаднал в такава беда? Кой ти я докара до главата?

Вторият лъв му отвърнал:

— Докара ми я човекът. Пази се от него и не му вярвай! Човекът е хитър. Никога да не му падаш в ръцете! Аз срещнах веднъж човека и го попитах с какъв занаят се прехранва. А той ми отвърна тъй: „Моят занаят не ми дава да остарее. Аз мога да ти направя такъв талисман, че след него ти няма никога да умреш. Трябва само да отсека ствола на ей онуй дърво. И дам ли ти да се докоснеш до такъв талисман — никога няма умреш!“ И ето го, приближи до туй планинско дърво, отсече го, разцепи ствола му с клин и ми викна: „Слагай тука лапата си!“ И аз мушнах лапата си в цепнатината. Тогавя човекът изби клина и дървото ми ухапа лапата. А човекът, щом видя, че не мога да го подгоня, хвърли пясък в очите ми и ме остави.

Първият лъв, като чул тия думи, се разсмял и рекъл:

— О, човече, ако ти ми паднеш някога в лапите, ще ти се отплатя наведнъж за всичките обиди, които си нанесъл на планинските зверове!

И той продължил да търси човека. Но тъкмо в туй време му се пречнала под лапата една мишка, съвсем мъничка наглед и немощна. Лъвът посегнал да я смачка, но мишката му се помолила:

— Не ме смачквай, господарю мой! Ако ме изядеш, няма да се наситиш. Ако ме пуснеш, гладът ти няма да стане по голям. Но ако ми подариш живота, и аз донякога ще ти се отплатя с такъв подарък. Не ми прави зло, не ме убивай, защото, когато и да е, аз ще те отърва от беда.

Лъвът се присмял на мишката:

— Че какво можеш и направиш ти? Нали никои на земята не може да се бори с мене и да ми стори зло!

Но мишката му се заклела:

— Клетва давам, че ще те избавя от гибел, когато за тебе настъпи черен ден!

Лъвът сметнал всичко за шега, но си помислил:

„Ако я изям, не ще се наситя, затуй няма да я изям.“

И я пуснал да избяга.

Но случило се тъй, че един ловец, който ловял зверове с примки, изкопал яма тъкмо по пътя на лъва. Могъщият лъв пропаднал в ямата и паднал в ръцете на ловеца. Омотал го ловецът в една мрежа, здраво го вързал със сухи ремъци, а отгоре го затиснал със сурови кожени въжа.

Завързаният лъв лежал в планината и се мъчел. Тъкмо сега настъпило време мишката да изпълни клетвата си. Случаят поискал да се посмее над горделивите лъвски слова и завел при него мъничката мишка.

Мишката тогава казала на лъва:

— Не ме ли позна? Аз съм оная мъничка мишка, на която ти подари живота. Дошла съм да ти се отплатя. Ти си паднал в ръцете на човека, но аз ще те отърва от гибел. Трябва винаги да си признателен на оня, който ти е направил добро.

И се заловила да гризе мрежата на лъва. Тя прегризала всичките сухи ремъци, прегризала и суровите кожени въжета, с които бил омотан, и го отървала от мрежата. Сетне мишката се скрила в гривата на лъва и той бързо се втурнал с нея към планината.

Помисли си за малката мишка, най-слабата от всички планински жители, и, о, лъве, ти, дето си най-силен от зверовете в планината,

помисли и ти какво чудо е признателността, на която дължиш живота си!

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.